

Tropisk overflødighedshorn for cykelfans

Elefanter, tropestrande, fyrig mad samt masser af sjov og udfordrende cykling inklusive krydsning af floder og bjergkørsel gennem tæt regnskov. FRI er taget på ferie på to hjul i det sydlige Thailand.

TEKST OG FOTO: HENRIK LOMHOLT RASMUSSEN - FRI@BERLINGSKEMEDIA.DK

Da min finske cykelmakker Antti og jeg når toppen af en lille stigning, mødes vi af en jublende folkemængde. En midaldrende kvinde falder mig om halsen, sætter en kæmpe ølflaske for mine læber og kysser mig på kinden. Ud af øjenkrogen ser jeg, at Antti får en lignende kærlig behandling. Og nu går et band med trommeslager, guitarist, keyboard, slagtøj og sanger i gang med at spille for fuld hammer.

Hvad foregår der? Er vi kommet først over målstregen i et cykelløb? Nej, vi er på rundtur i det sydlige Thailand og er helt uventet blevet en del af en folkefest. Den viser sig at være en hyldest til den lokale borgmester.

”Byens indbyggere er så glade for ham, at de skrev til regeringen i Bangkok og bad den om at hædre ham med et diplom. Det gik regeringen med til, og nu skal det fejres,” forklarer vores thailandske cykelguide, Tik,

efter at have spurgt en af deltagerne om grunden til det glade optog.

Vi danser med til musikken, får flere smil og tilbud om en tår øl. Skål og farvel til borgmesterfesten og videre ad en god asfalteret vej, der snor sig gennem et grønt overflødighedshorn med tropisk regnskov.

Der lyder et forsigtigt dyt, og lidt efter overhaler en pickup-truck, som er trukket helt over i den anden vejbane. Både chaufføren og de fire passagerer på ladet vinker og smiler. Thailandske bilister viser hensyn og er glade for cyklister, kan vi mærke. Rundt i et hårnålesving, og så er der udsigt til 60-70 meter høje, lodrette klippevægge af limsten og uendelige grønne vidder.

Forfriskende douche

Det er først på eftermiddagen på en tirsdag midt i september. Temperaturen er omkring 30 grader, men et skydække og lidt støvregn kombineret med et ikke alt for hidsigt tempo forebygger solstik og store svedeture.

Min cykelhjem strejfer nogle store blade, som kvitterer med at bøje sig og sende en lille, forfriskende douche af regnvand ned over mit ansigt. Dejligt.

Og nu stopper guiden, Tik. Han har fået øje på nogle træer i vejkanthen med *rambutan*, frugter på størrelse med en blomme, som han plukker og deler ud af. Frugten har en knaldrød, læderagtig skal med bløde strittende hår. Ved flækningen åbenbares en kuglerund kerne, som smager sødt, saftigt og syrligt. Nøj, hvor er det fedt at cykle i Thailand.

Turen er arrangeret af Thailand Cycle Tours, som tilbyder 6 til 14 dage lange rejser på to hjul rundt om i det sydøstasiatiske land. Sammen med tre andre skandinaviske journalister er jeg som udsendt af FRI med på en forkortet udgave af cykelfirmaets 12-dages rundrejse i Sydthailand. For et par dage siden landede vi i lufthavnen på øen Phuket, mødte vores cykelguider og overnattede på Nai Yang Beach Resort. Næste morgen satte vi

kurs mod Sarasin-broen og fastlandet, hvor vi nu er i gang med dag to af cykleventyret – og kun har mødt få turister undervejs.

Møde med elefant

Blandt mine følgesvende er som nævnt finske Antti Helin, der ikke har den store erfaring med at cykle. Og da slet ikke på en såkaldt gravelcykel – en racercykel med brede, terrængående dæk, skivebremser og 22 udvendige gear.

”Men hold op, hvor er den let at køre på. Man kan virkelig mærke, hvordan energien fra tråddet i pedalerne bliver overført til hjulene og driver en fremad. Når man har knækket koden med at skifte mellem de mange gear, er det lækkert, at man altid kan vælge et, som passer til forholdene. Og selv om jeg engang boede fire år i Thailand og kender landet godt, får jeg nye indtryk ved at cykle,” siger Antti.

Med som holdleder er Thailand Cycle Tours’ ejer, Lucien Kirch. Efter en succesfuld karriere som cykelryt-

ter og forsikringsmægler i hjemlandet Luxembourg faldt han for Thailand – og en thailandsk kvinde, han nu er gift og har børn med – og bosatte sig i landet i 2012.

”Året efter grundlagde jeg Thailand Cycle Tours, og siden er det kun gået en vej: fremad, fortæller den 42-årige luxembourger, mens vi passerer bananpalmer og en gul advarselstavle med teksten ’Elephant crossing’.

Vi bliver ikke bremset af en vejspærring af tykhuder, men stopper alligevel, da vi får øje på en elefant. Den står 40 meter fra vejen og har travlt med at flå meterhøjt græs løs med sin snabel og proppe det i munden. Til forret har kæmpen fået bark,

Når man cykler i Thailand, bliver man konstant udsat for et skønt bombardement af anderledes indtryk såsom dette kinesiske tempel i byen Thai Mueang.

Alternativ vejspærring i en landsby i junglen, hvor indbyggerne holdt fest for deres borgmester. Foto: Lucien Kirch

Lucien Kirch, ejer af Thailand Cycle Tours, er dobbelt mester i landevejscykling i hjemlandet Luxembourg.

Med lidt held eller uheld, alt efter smag og behag, kan man møde elefanter på vejene i Thailand.

kan man se på et temmelig skamferet træ bag den.

”Elefanten kommer formentlig fra et af reservaterne i nærheden og er forsvarligt tøjret. Nogle gange isolerer man et dyr i et stykke tid, hvis det er i konflikt med de andre elefanter,” fortæller guiden Tik.

Munke på badeferie

Vi har ingen konflikter og fortsætter i samlet flok og drejer ned ad en snoet sidevej, som ifølge et stort skilt fører til Rommanee Hot Springs. Frem med badebukserne fra rygsækken i følgevognens bagagerum, omklædning og ned i et bassin med 40 grader varmt vand.

Skønt, men endnu bedre er et andet bassin, hvor vandtemperaturen er 42 grader. Her nyder to buddhistiske munke også tilværelsen iført orange kjortler, som de har smøget ned til bæltstedet. En tredje munk sidder fuldt påklædt på en rød plastikstol under en bruser og ser ud til at være gået i en meditativ fase.

Den tilstand er jeg også vej imod, men vi skal videre. Mens jeg klædte om, forlod en af munkene det våde element og travler nu frem og tilbage langs det 15 meter lange bassin.

”Vi bor på et kloster 20 kilometer herfra og kører herhen for at bade to gange om ugen. Det giver ro og er godt

Sangad Rodpasa serverer god kaffe - og skaber arbejdspladser - på sin café Kuapa Kopi i byen Takua Pa.

Kaffeglæde i genfødt by

Cafeen Kuapa Kopi serverer første klasses kaffe i byen Takua Pa, som har fået nyt liv efter mange års glemsel.

AF HENRIK LOMHOLT RASMUSSEN
FRI@BERLINGSKEMEDIA.DK

Kaffestop er en klassiker for cykelryttere. Hvis kaffeintrangen melder sig på en cykeltur i det sydlige Thailand, er det en god idé at gæste Kuapa Kopi i den gamle del af byen Takua Pa 110 kilometer nord for ferieøen Phuket. Her serverer Sangad Rodpasa den ypperligste udgave af den sorte drik i lige så ypperlige rammer i form af en gammel og elegant ombygget, rustik lagerbygning.

”Vi åbnede i november 2022 og har mange gæster, både thailændere og udlændinge,” fortæller Sangad Rodpasa på engelsk over en friskbrygget espresso.

Han har en fortid som hotelmanager i Phuket, men flyttede sidste år til Takua Pa med sin familie. Dels fordi hans kone kommer fra byen, dels fordi han kan se en god forretning i Kopi Kuapa-cafeen. Efter mange års glemsel er Takua Pas gamle bydel nemlig ved at komme til live igen.

For godt 100 år siden var byen centrum for handel med tin, der blev udvundet i miner i byens opland. Det økonomiske boom tiltrak blandt andet engelske og australske firmaer såvel som arbejdere og forretningsmænd fra Kina og Portugal. Deres præg på Takua Pa kan stadig ses i flere huses arkitektur.

”Da minedriften ophørte i 1970'erne, døde byen ud. Men nu er thailænderne ved at genopdage deres historie, og det har givet Takua Pa nyt liv. Det skaffer arbejdspladser og gavner lokalbefolkningen,” forklarer Sangad Rodpasa.

Han har to ansatte og serverer ud over kaffe lokalt fremstillede – lækre – delikatesser og kunsthåndværk. Den slags kan man se meget mere af på Takua Pas søndagsmarked.

Fortsættes side 6

Cykling i Thailand

FRI cyklede med Thailand Cycle Tours. Selskabet arrangerer 6 til 14 dage lange ture med guide i Thailand. På de længere ture cykler man i gennemsnit 90-100 kilometer hver dag på gravelcykler (racercykler med brede dæk) og har to til tre hviledage.

Thailand Cycle Tours anbefaler, at man træner i forvejen for at være i form til at cykle forholdsvis langt flere dage i træk med gennemsnitligt 23-27 kilometer i timen.

Eggen rundt om byen Kiriwong er spækket med plantager med eksotiske frugter, smuk natur og skønt cykelterræn.

Et solidt tråd, fast greb om styret og fuld koncentration er tre vigtige ingredienser, når man skal krydse en flod med drilske sten og klipper.

for kroppen. Nu går jeg for at arbejde med mit åndedræt. Held og lykke på turen," siger munken på engelsk.

Hans velsignelse bliver der for alvor brug for en halv times tid senere, hvor vi tager hul på en otte kilometer lang stigning, der fører ind i nationalparken Khao Sok. Selv om ruten langt fra er så stejl som Alpe d'Huez og andre legendariske opkørsler i berømte cykelløb, trækker det søm ud at køre op ad den forholdsvis lange strækning. Ikke mindst i fugtig, tropisk varme.

Hvad der går op, går som regel også ned igen, og det er også tilfældet her. Næste stop er udsigtspunktet, og vi suser nedad gennem hårnålesving, bløde kurver og lige stræk.

Frokost ved vandfald

Tophastighed 65 kilometer i timen oplyser mit Garmin-ur, da vi når et lille buddhistisk tempel med træfigurer af alskens dyr samt et forrygende panorama. Med erfarne snit skærer Tik et par mangoer og en ananas i skiver og serverer dem som lækre snacks. 500 meter længere nede

gør vi igen holdt. Denne gang for at se det godt 30 meter høje Mae Yai-vandfald. Det er vi ikke ene om.

I en lysning foran den buldrende fos er fem unge kvinder og et par mandlige venner ved at tilberede en frokost i det grønne og inviterer fnisende og storsmilende på smagsprøver. Tak for den typiske thailandske gæstfrihed. Vi nåede nemlig ikke frokosten i dag, så en portion papayasalat med frisk chili i pæne mængder glider hurtigt ned. Det gør den næste servering også.

"Spis, spis," siger en af kvinderne og rækker en skål med kæmperejer og blæksprutter frem.

Med Tik som tolk får vi at vide, at de dygtige kokke har en fridag fra deres restaurantarbejde i byen Surat Thani et par timers bilkørsel mod øst.

"Khop khun krap" – tak – siger vi med håndfladerne samlet mod hinanden foran vores smilende ansigter og fortsætter nedturen. Den skovklædte nationalpark afløses af et fladt landskab landsbyer, marker og plantager med bananer og kokosnødder.

Hele herligheden har høje, grønne bjerge som kulisse.

Aber på taget

En perfekt ramme til at fyre den af på det sidste stykke af dagens 80 kilometer lange etape. Efter 15 kilometer tempokørsel parkerer jeg cyklen

ved receptionen hos The Cliff & River Jungle Resort, tjekker ind, nyder udsigten til regnskov og flere lodrette bjergsider i skumringen. Få øjeblikke senere svømmer jeg i den lokale svømmepøl.

Op af vandet og på med det tilsvedte cykeltøj. Resten af gruppen og følgebilen er ankommet, og efter at være rykket ind og have klædt om i hver vores lækre bjælkehytte mødes vi til aftensmad i The Cliff & Rivers uden-dørs restaurant.

Her nyder vi, som til hvert eneste måltid på turen, en frisk, fyrig og farverig kavalkade af thaimad: Tom yum-suppe med kæmperejer og citrongræs i kokosmælk følges af lynstegt kylling og cashewnødder med basilikum, som smyger sig om smagsløgene. Dybstegt tofu med grøntsager giver lyst til en ekstra portion, men der er også plads til en udsnit af en friskfanget havbars og en rød karry, der brænder munden af. Ilden bliver slukket med en ekstra slurk Singha-øl. Godnat og tak for i dag.

Indiana Jones på cykel

Ovenpå en urolig nat med dumpe bump fra nedfaldende kokosnødder og dansende aber på taget er det rart med en lille cykelpause. Efter morgenmaden tager vi nemlig i følge-

vognen med vores cykler læsset i anhænger. Efter to timers luksus med lædersæder og klimaanlæg stopper Hyundai-minibussen ved et stort tempel. Et kig på Google Maps viser, at vi er kørt stik mod øst og befinder os cirka 30 kilometer syd for havnebyen, hvorfra der går færger til ferieøen Koh Samui.

Koh Samui må undvære os, for vi skal på eventyr i en jungle. Plantager og asfalt bliver afløst af tæt tropeskov og en hullet grusvej. Og broen over en flod er styrtet sammen. Hvad gør man så? Krydser floden i vandniveau, selvfølgelig. Op i fart inde på det tørre, ned i det laveste gear ved mødet med vandet, og så fuld koncentration med et solidt tråd samt et fast greb om styret hen over flodbundens drilske sten og klipper.

Nogen af os kommer over i første forsøg, andre får våde fødder, men klarer turen i andet eller tredje hug. Og så skal vi lige prøve igen, for hvornår får man atter chancen for at lege Indiana Jones på cykel?

Videre op ad en stejl og ultrahullet opkørsel. Guf for gravelcykler og deres brede, knoppe dæk og god træning for benmuskler og balanceevne. Sådan fortsætter vi over stok, sten og skærver i svimlende smukke rammer. Der er kun os og Moder Natur. Og lige en pickup med en storsmilende chauffør ved endnu et vadested i en flod.

Afsked med junglen i nationalparken Namthok Si Khit og goddag til en asfalteret landevej de sidste 20 kilometer af dagens etape. Målet er Sichon Cabana i byen Sichon. Det viser sig at være et lækkert hotel med en dejlig strand som nabo. Skønt at se havet igen.

Efter en forfriskende dukkert slår Antti og jeg os ned på hver sin liggestol og bestiller et par Singha-øl. Efter at have skålet konstaterer min finske makker, at han vist er blevet ramt af cykelfeber:

"Ikke engang stærk malariamedicin kan kurere den. Heldigvis, for det er skønt at cykle i Thailand."

Jeg kan kun være enig.

Frokost i byen Thai Mueang? Det er da noget, man spiser på Michelin-restaurant; nærmere bestemt spisestedet Pi Sao.